

*„Az út, amit készítened kell, már készen áll. Isten maga az Út, és
Ő készítette el.
Önmagára esküdött meg, és neked csak annyit kell tenned,
hogy az ölében pihenj, hogy ott légy a vállain - ez a te utad.
Neked csak benne kell élned az üdvözítő Irgalomban.
És Ő, az Üdvösség Istene, Ő gondoskodik ünnepről.
És annak az ünnepnek, amelyről Ő gondoskodik, van bora,
bőségben van kenyér.
És azon az ünnepen nincs sírás és nincs jajgatás, béke van, és a
szívekben nincsen félelem,
mert az az ünnep Ő maga, maga a végtelen Öröm, a mi
Istenünk, Ő a mi Üdvösségünk.”*

Advent 2. vasárnapja

Bár 5,1-9
Fil 1,4-6. 8-11
Lk 3,1-6

Készítsétek az Úr útját! Az advent feladatát ró reánk: az üdvösség útját készíteni el.
De vajon nem retentő nagy teher ez? Vajon nem lehetetlen ez a feladat?
Ki mehet föl az Úr hegyére? Vajon ki készíthet utat?
Ha átkelne az ember tengeren, ha egekbe menne föl, vajon odaléphetne az Isten színébe?

Méltó lehetne arra, hogy az Atya gyermeke legyen?

A feladat, amit az advent reánk ró, igen hatalmas,
mégis eltörpül ez a feladat abban az ajándékban, amelyet az advent hirdet.

Hiszen az út, az üdvösség útja, az út, amelyen az Úr érkezik hozzánk: maga Jézus.
Ő önmaga mondta azt: Én vagyok az Út. És a mi üdvösségünk záloga Isten hűsége.
Önmagára esküdött meg, arra a szeretetre, amellyel úgy szeretett bennünket,
hogy amikor méltatlanok voltunk, hogy fiának neveztesse, amikor bűneinkben lévén ellenségei voltunk, Ő útra kelt.

Igen, az Ő útján jött, önmaga volt az Út. Útra kelt és kereste az úttalan elveszetteket.

Ő maga volt az Út, maga a Szeretet. És amikor odaérkezett hozzánk,
akkor nem az ítélet haragjával csapott le reánk, hanem örömében a vállára emelt.
Akkor ünnep volt, mert Isten a Szeretet, az Irgalom, az Üdvösség maga,
az üdvösség öröme, az üdvösség ünnepe. És ahol Ő van, ott van a mi üdvösségünk.
Ő jön hozzánk - ezt hirdeti az advent.

Az ószövetségi próféta ajkán halljuk:

Én a mély völgyeket egyenessé teszem és a magas bérceket le fogom hordani én magam.

És ha feladatot ad, azt adja feladatul, hogy örvendeztetek, hogy ujjongjon Jeruzsálem.

Igen, feladatot ad: Vesd le a gyászruhát - mondja - és öltsd fel a dicsőséget!

Vajon neked kell gondoskodnod róla?

Nem, Isten maga adja neked a dicsőség ruháját, te csak öltözz bele.

Igen, feladatot ad: Kelj fel Jeruzsálem! - mondja a próféta.

De hiszen Ő emel már, már ott vagy a vállain, már visz fel az Ő örömének ünnepébe.

Igen, kelj fel, igen örvendezz, igen készíts utat!

De az út, amit készítened kell, már készen áll. Isten maga az Út, és Ő készítette el.

*Önmagára esküdött meg, és neked csak annyit kell tenned,
hogy az ölében pihenj, hogy ott légy a vállain - ez a te utad.*

Neked csak benne kell élned az üdvözítő Irgalomban.

És Ő, az Üdvösség Istene, Ő gondoskodik ünnepről.

És annak az ünnepnek, amelyről Ő gondoskodik, van bora, bőségben van kenyér.

És azon az ünnepen nincs sírás és nincs jajgatás, béke van, és a szívekben nincsen félelem,

mert az az ünnep Ő maga, maga a végtelen Öröm, a mi Istenünk, Ő a mi Üdvösségünk.

Ez az advent, ennek az örömnnek a híre, és ez a mi egész adventi életünk.
Istenben örvendezünk, jön felénk,
fut, mint az irgalmas atya, aki látja messziről közeledni méltatlan fiát,
jön, és hozza a hímzett ruhát, az örökös gyűrűjét már hozza magával.
Igen, elrongyolódott minden ruhája, eltékozlódott minden vagyona,
semmije nincs, nem méltó, hogy fiának neveztessek, de Ő a méltóság.
Fölemel a porból és magához ölel, Ő maga a mi Ruhánk. Ó, milyen ékes, milyen
szent, milyen méltó.
Ő maga a mi Lakománk, az üdvösség Bora, a lakoma Étele. És Ő maga a mi szívünk
Ereje.
Nekünk meg, - igen - van feladat. De mi a mi feladatunk?
Csak annyi, hogy ott legyünk az Ő kegyelmének tengerében,
csak hagyjuk magunkat hordozni a sodró áradattal.
A Szeretet sodor bennünket a Szeretet végtelenébe.
Ő maga a Szeretet, aki eljött, aki az ölébe vett minket és visz magával, aki felövezett,
és igen, azt teszi velünk, amit Ő akar. Megteszi a mi üdvösségünket.
Van feladat, igen: készítsetek utat.
Igen, legyetek ott az Útban, ami készen áll, Krisztusban, az Üdvözítő Úrban.
Kelj föl Jeruzsálem! Igen, emelkedjete föl, menjete az égig! Ő visz föl benneteket.
Az advent feladatot ró reánk. A feladat, noha rettentő nagy:
fölmenni az Égbe, utat találni a végtelen Istenhez, és megtenni ezt az utat mindvégig
állhatatosan.
A feladat rettentő nagy, mégsem keserít el bennünket, mert a feladat könnyű teher,
édes iga,
a feladat az, mindössze annyi: ott lenni Jézus kezében.
A feladat annyi: csak lenni a Kegyelem Tengerében, csak menni, menni az Atya
ölében.
És az ünnep már készen áll, az üdvösség már megtörtént.
Ámen.

2021. december 5.

Takács Gyula plébános atya